

De cuansevol manera la vida dels homens es la dels animals; menchar, veure y dormir; els treballats entren en conte apart.

—El que tinga algun fill que ixca home de talent, ó sabut, que no l' deixe viure en població que vaixe de mich milló d' habitans ó veïns; si ix burro en cuansevol puesto pot viure; mas que siga entre Rusafa y Tabernes.

—Guardat de la chent d' un poble ó siutat, que quant vechen algun pasacher ó viachant, diguen els de la terra, *eixe es foraster*.

—Si vols saber lo que poden dir de tu, veches lo que diuen dels demes les chents en les que te trates, y no t' engañarás may; lo que diguen dels demes dirán de tu.

—De molts homens de be se pot dir; que la seua *honra es verda*, y se la menchen els burros.

—Quant veches que algu menche y no t' convida, diguesli, *bón profit*, y en seguida vesten sinse dirle á Dios, que encara que no l' tornes á vore en ta vida, no pedras res. N.

EPIGRAMA.

*Una niña muy hermosa
Anaba per lo carrer
Con sus dos ojos azules,
Y en mantellina de randa:*